

Jesenné stretnutie členov SACKA

Slovenská asociácia cestovných kancelárií a cestovných agentúr (SACKA) zorganizovala pre svojich členov pravidelné jesenné stretnutie, 12. až 14. novembra 2009 v Rakúsku. Dejiskom bol Hotel Die Post v Bad Kleinkirchheime. Jesenné stretnutie malo, ako už tradične, pracovnú a kultúrno-poznávaciu časť. Obe boli skĺbené tak, aby účastníci mohli využiť nadštandardné vybavenie hotela na relaxovanie či športovanie.

Pracovná časť jesenného stretnutia bola venovaná informáciám o aktuálnych úlohách Sekcie turizmu MH SR a SACR, ale tiež Österreich Werbung a Kärnten Werbung ako aj aktuálnym témam našej činnosti a legislatívnemu procesu v oblasti cestovného ruchu. Vzácnymi aktívnymi hosťami na pracovnej časti boli Borbála Mercz z ÖW, Lada Prantner z KW, naši kolegovia Gabriel Kuliffay, GR ST MH SR a Daniel Lukáč zo SACR.

V rámci aktuálnych tém asociácie rezonoval najmä návrh stanov SACKA, problematika servisných poplatkov za úkony CK či CA, a zodpovednosť CK pri leteckej doprave na zahraničné zájazdy.

Prezident SACKA Tomáš Hasala sa zaoberal stavom prác na nových stanovách asociácie. Potreba vypracovania nových stanov SACKA vyplynula z praxe, keďže platné stanovky boli schválené pred 18 rokmi a boli opakovane dopĺňané a menené. Predkladatelia zdôraznili, že predložený návrh stanov bol vypracovaný v duchu kontinuity a väčšina zmien je zameraná najmä na zosúladenie používanej terminológie, sprehľadnenie a lepšiu previazanosť jednotlivých ustanovení a inštitútov. Do návrhu boli zapracované tie zmeny, ktoré boli prijaté v predchádzajúcich rokoch, a to tak, aby boli organickou súčasťou stanov. Navrhovatelia tiež posilnili právomoci valného zhromaždenia, napríklad možnosťou nielen voliť

jednotlivé orgány asociácie, ale ich aj odvolať. Taktiež bolo navrhnuté zriadenie inštitútu hovorca asociácie. V rámci rokovania odznela informácia o doterajšom priebehu prác na nových stanovách, ako aj predstavy o ich pokračovaní, až po plánovaný termín definitívneho prerokovania a schválenia na najbližšom valnom zhromaždení SACKA.

Servisné poplatky za jednotlivé úkony či služby CK a CA rezonujú medzi členmi asociácie už dlhšiu dobu. Informácia bola venovaná výsledkom rokovania na Protimonopolnom úrade a ďalšiemu postupu asociácie. V letnej sezóne občas pri leteckých zájazdoch dochádzalo ku meškaniu odletov. Preto bolo na mieste vymeniť si názory na platnosť všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré v týchto prípadoch ukládajú povinnosti leteckým spoločnostiam a cestovným kanceláriám. V záujme objektívneho posúdenia zodpovednosti Rada SACKA konzultuje tento problém so všetkými asociáciami združenými v ECTAA.

V informáciách o legislatívnom procese v oblasti cestovného ruchu boli účastníci informovaní o najzávažnejších zmenách, ktoré prináša novela zákona o DPH, ako aj o zmenách, ktoré by mal priniesť návrh zákona o službách na vnútornom trhu, ktorý je už pred predložením vláde SR. V rámci tohto nového zákona budú pre našich členov, ale aj kandidátov na členstvo, zaujímavé zmeny v Živnostenskom zákone a zá-

kone č. 281/2001 Z. z. v jeho úplnom znení. Návrh zákona o turizme, ktorý priblížil účastníkom aj Gabriel Kuliffay, by nepriinesol do činnosti CK a CA zásadné zmeny. Prípadné členstvo v turistických organizáciách by malo byť na báze dobrovoľnosti.

Kultúrno-poznávacia časť jesenného stretnutia zaviedla účastníkov, okrem iného, do Múzea GRANATIUM, kde sa oboznámili s históriou ťažby granátov v Rakúsku a na Hrad SOMMEREGG, kde im Kärnten Werbung pripravil nefalšovanú rytiersku večeru so zaujímavým kultúrnym programom. Účasť Franza Klammera bola prekvapením a bombónikom na výborne organizovanom večere.

Voľný program v sobotu pripravil pre účastníkov samotný hotel, jednak na využitie wellness služieb, poznanie mesta Bad Kleinkirchheim a športové vyžitie.

Tenisový turnaj o Pohár Prezidenta SACKA, organizovaný prvýkrát v histórii SACKA, si našiel tiež svojich záujemcov a v peknej tenisovej hale, ktorej služby zabezpečil majiteľ hotela, súperilo celkom 8 účastníkov. Víťazom, po tuhom boji, sa stal generálny sekretár SACKA Ivan Schwarz. Blahoželáme!

Účastníci jesenného stretnutia vysoko hodnotili sponzora celej akcie, nášho člena Wagon Service Travel Bratislava, ktorý zabezpečil zaujímavú cestu osobitným vlakom.

Osobitné poďakovanie si zaslúži majiteľ hotela Markus Ronacher s kolektívom spolupracovníkov, ktorí sa postarali o výborné služby v tom najširšom slova zmysle! Vďaka!

Účastníci jesenného stretnutia pri veselej ceste vlakom na Slovensko vyjadrovali spokojnosť s priebehom a službami a odporúčali Rade SACKA pokračovať v začatej tradícii organizovania jesenných seminárov v zahraničí.

RADA SACKA, Bratislava

Zábava, práca, upevňovanie vzťahov v Korutánsku

Na začiatku bol odvážny nápad. Na konci hodnotenie, že nápad to bol vynikajúci. Poďme však pekne po poriadku, aj keď sa už neviem dočkať, keď sa rozpíšem o vlastných dojmoch, pocitoch a ponaučeníach.

Pre mňa sa cesta začala v Banskej Bystrici. Autobusom spoločnosti Turan car, ktorá ako prvá v dlhom rade zmierňovala finančné nároky na stretnutie. Ďalší autobus šiel z Košíc. Smer hlavná železničná stanica v našom milovanom hlavnom meste. Tam nás už čakal Ivan Gálik, riaditeľ spoločnosti Wagon Slovakia. Dva vozne na sedenie a medzi nimi reštauračný vozeň upravený na debaty aj zábavu. Vraj, nech aj

cestovkári spoznajú, aké je to cestovať vlakom. Do Viedne, odtiaľ do Villachu, tam sme si zase presadli do autobusov a poďme do Bad Kleinkirchheimu, jedného z mnohých stredísk cestovného ruchu v Korutánsku.

Večer sme boli, samozrejme, hosťami hotela a Österreich Werbung, ba aj regionálneho združenia tejto marketingovej organizácie. Noc bola síce krátka, zato rokovacia

sála na druhý deň plná. A k čomu rokovania dospeli? Dohodli sme sa, že k pracovnej časti vydá oficiálnu správu Slovenská asociácia cestovných kancelárií a agentúr. Takže, prácu preskočme. Je len samozrejmé, že sme sa dozvedeli zaujímavé údaje o Korutánsku, ale napríklad od Daniela Lukáča, zástupcu SACR vo Viedni, aj o postavení Slovenska na rakúskom trhu. Zaujmal aj Gabriel Kuliffay, šéf sekcie turizmu na Ministerstve hospodárstva SR, či Jaroslava Pribilincová z Österreich Werbung. Vrcholom pracovnej časti, to keď sa už prelial problémové otázky, bol neobyčajne zaujímavý hosť, Franz Krammer, olympijský víťaz a dnes ikona Korutánska.

Potom nám domáci trochu ukazovali, čo majú a ako robia cestovný ruch. V Granatum, múzeu drahokamov a polodrahokamov tohto kraja, nám nestačilo prejsť sa popri vitrínkach a po šachte, kto chcel, mohol o dušu mlátiť kladivkom do sludy. Na počudovanie, vari každý skončil s malým, neopracovaným granátom v rukách. Odtiaľ sme sa už ponáhľali na hrad Sommeregg, kde nás čakala prehliadka múzea mučenia a potom aj stredoveká večera. Polievku sme pili, mäso si držali v rukách a výborne sme sa bavili. I sami na sebe, lebo súčasťou programu bolo napríklad pasovanie prezidenta SACK-y Tomáša Hasalu do rytierskeho stavu. K tomu potreboval panošov, dvornú dámu i šaša. Všetko slovenských cestovkárov.

Po krátkej noci prišiel na rad tenis a wellnes. Víťazom tenisového turnaja sa stal Ivan Schwarz, generálny sekretár asociácie. Jedna skupina šla dokonca pozeráť ešte ďalší hotel. No a potom nasledoval vlak, Viedeň, Bratislava, autobusy pre „mimobratislavčanov“...

Prečítal som si, čo som napísal. Objektívne, vecne a pravdivo som informoval o programe. A predseda som nenapísal skoro nič. O tom najdôležitejšom. O vnemoch, zážitkoch, pocitoch.

Takže, poďme ďalej

Vlak. Cestovanie vlakom ukázalo obrovské výhody takéhoto posúvania sa v priestore. Spoločný vagón zábavy zažil i diskotéku, i vážne debaty, no nad všetkým bolo priateľstvo medzi konkurentmi. V bežnom živote nám ide priveľmi a pričasto o peniaze, neraz o prežitie v konkurenčnom zápase a tu sme odhalili svoju ľudskú tvár. Už cestou do Villachu som sa dozvedel viac, ako na bežných pracovných stretnutiach. A zistil som aj kto má pekný úsmev...

Hotel Post a Ronacher. Večerný príchod už bol poznačený istou únavou. Okrem iných prišiel aj usmievavý mladý muž, dámmam pomáhal s kuframi. Ukázalo sa, že je to majiteľ hotela. Keď treba, nosí aj kufre.

Jeden zo stropov v reštaurácii bol z hrubého, starého dreva. To je dielo prastarého otca, tamto urobil starý otec, hento otec a mladý pokračovateľ rodiny Ronacherovcov, ktorá je tu známa už vyše 500 rokov, vybudoval wellnes. Až do rozpakov ma privádzalo, že sa všetci v hoteli na mňa usmievali, boli milí. Poznám to aj zo Slovenska. Ale nikde som to nezažil v takej prirodzenej a krásnej podobe. V posledný deň som bol v 5-hviezdičkovom hoteli Ronacher. Tam našu skupinu sprevádzala pani Ronacherová. Samozrejme,

že všetko bolo perfektné, ale k prejavom úcty patrilo aj to, že osobne ponúkala nápoj. Tento hotel má okrem bežných, a tiež drahých izieb, aj špeciálne apartmány. S najvyšším luxusom. Rakúšania a Nemci ich veľmi neobsadzujú. Ale sú tu predseda Maďari, Slovinci, Česi, Slováci, Poliáci... a tí radi veľa mňajú.

Je úžasné mať v hoteli termálnu vodu, pozeráť sa z teplého bazénu na lyžiarske svahy, ale ešte úžasnejšie pozrieť si rodinné fotografie z rodinného hotela. Niečo, čo u nás v súčasnosti nemôže byť. Možno o pár desaťročí.

Stredisko. Len toto jediné stredisko má vyše 100 kilometrov lyžiarskych tratí, vyše 800 snehových diel, sedačky, vleký... Ľudia sú milí, korektní a priateľskí. Keď som nevedel ako osloviť svetoznáme lyžiara, nositeľa viacerých olympijských medailí, Franza Krammera, dozvedel som sa, že stačí zavolať Franz. Tu sme predseda priatelia, nevykáme si... Niekoľkokrát vo svojom vystúpení zdôraznil svoje Korutánsko, krčmárka na hrade pyšne vyhlásila, že pijeme pivo z miestneho malého pivovaru, v hoteli sa chválili, že nám dávajú len tú najlepšiu šunku z ich kraja a ráno bolo domáce maslo od suseda, ktorý má poľnohospodársku farmu. Hľa, ako funguje solidarita a lokál-patriotizmus.

Na hrade. Priznám sa, že múzeum mučenia ma veľmi nenadchlo. Vďaka figurínam bolo naturalisticky dotvorené a nebol som sám, kto som sa odtiaľ ponáhľal.

Takže, poďme už konečne hodovať. Ibaže, nasledoval vynikajúci program, kde animátor vtiahol viacerých cestovkárov do rytierskej zábavy a kde sa prezident asociácie stal dokonca aj rytierom. Nebolo toho priveľa, neprekročila sa hranica únosnosti, pritom sa ukázalo, koľko daností robí show majú aj naši ľudia. V tejto súvislosti musím spomenúť pána Bilačiča, známeho bratislavského sprievodcu. Ukázalo sa, že má priam herecký talent a že je majstrom sprievodcovania. Nie je jediný, kto si získal môj obdiv. Mohol by som písať o organizátoroch, o množstve drobnej práce, ktorá je spojená vždy so všetkým pekným.

Takže, na záver len konštatovanie. Som rád, že som členom takej organizácie, akou je Slovenská asociácia cestovných kancelárií a agentúr.

LUBOMÍR MOTYČKA

